

EGYHÁZUNK RÉSZT VESZ ROMÁNIA SZOCIALISTA EGYSÉGFRONT- TEVÉKENYSÉGÉBEN

A hat évvel ezelőtt megalakult Szocialista Egységfront ez év májusának 22—23. napjain tartotta meg első országos kongresszusát, amely hazánk társadalmi, politikai és gazdasági életében történelmi jelentőségűnek bizonyult. A kongresszusnak az a szerepe domborodott ki, hogy létrehozson és hatékonyra tegyen egy olyan állandó szervezetet, amely a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megteremtésére irányuló program megvalósítása érdekében, nemzetiségre és vallási meggyőződésre való tekintet nélkül, hazánk valamennyi polgárának adja meg a lehetőséget a politikai, művelődési, gazdasági életben való részvételhez. Egy szervezet akkor válik valóban átfogó jellegűvé, dinamikussá, akkor tudja igazán lelkesedésbe hozni tagjait, ha a nagy közösségi feladatokat közel hozza az egyes ember életéhez, és az egyes ember szerepének olyan magasfokú értékelést tud adni, amellyel a legáltalánosabb érvényű feladatot is sajátjának érzi, azzal egybeforr. A kongresszus megtartása lelkesedésbe hozta az ország valamennyi lakosát és ezek között, természetesen, az egyházak közösségét is.

Nem csoda, hogy Egyházunk vezetősége, a lelkészi kar, valamint a hívek összessége nagy meglepedéssel szerzett tudomást Románia Szocialista Egységfrontjának magasrendű célkitűzéseiről. Minket is lelkesítenek azok a törekvések, amelyek arra irányulnak, hogy államunk vezetősége köré gyűjtse és mozgósítsa egész népünket, hazánk valamennyi tényezőjét, Köztársaságunk valamennyi polgárát, népünk új, minél jobb és műveltebb életének kialakítása érdekében.

Mindezeket figyelembe véve és tudatában azon nemes hivatásunknak, mely ránk, mint a szocialista köztársaság polgáira bízott, az Unitárius Egyház Képviselő Tanácsa mint vallásfelekezetünk vezető szerve az 1974. április 30-án tartott ülésében, tagjainak egyhangú hozzájárulásával, lelkesen határozta el, hogy részt vesz Románia Szocialista Egységfront-tevékenységében. Ugyanakkor Dr. Kovács Lajos püspök, Dr. Barabássy László főgondnok és Dr. Erdő János főjegyző személyében három képviselőt jelölt ki a Szocialista Egységfront kongresszusára. Egyházunk a Szocialista Egységfront Nemzeti Tanácsában is helyet kapott Dr. Kovács Lajos püspök személyében. Így, a lelkes hangulatban lefolyt képviselőtanácsai ülés határozatának megfelelően, a mi képviselőink is részt vettek a nagyszabású májusi kongresszuson.

Az Unitárius Egyház, hagyományainak, valamint hit- és életfelfogásának megfelelően, mindig érdekeltséget vállalt a társadalmi jólétért, a művelődés előhaladásáért, az egymás iránti türelem és a népek közötti békeesség megteremtéséért vívott küzdelemben. Ezért fogadtuk el teljes odaadással, az Egyház vezetői és hívei, mindazt, ami a Szocialista Egységfront kongresszusának és elnökének, Nicolae Ceaușescu Őnagyméltóságának megnyilatkozása volt, mert mindezekben bizonyossá vált, hogy mindaz, ami országunk lakosságának létérdeke és magasfokú igénye, az az egész nép egységes nagy erőfeszítésében győzelemre jut, és minden, ami a jövődő ragyogó terve — az eddigi példák és elért eredmények szerint — megvalósul. Meg vagyunk győződve, hogy a kongresszusnak hatalmas mozgósító ereje lesz, és így mint egyházi közösség mi is azon vagyunk, hogy sajátos egyházi életünk és ennek az életnek hatóereje által, Egyházunk valamennyi tagja mint állampolgár ott, ahol él, ahol munkáját végzi, teljes szívvel-lélekkel járuljon hozzá a kongresszus által vázolt feladatok teljesítéséhez.

TANULMÁNYOK

ISTEN GYERMEKE ÉS MUNKATÁRSA

„Teremté Isten az eget és a földet“ (1Móz 1,1). És miután az égen és a földön minden meg volt teremtve, a hatodik napon mondá az Úr: „Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra, ki uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon“ (1Móz 1,26). És teremtették sárból, napsugárból összegyúrva az ember.

Hogy éppen a hatodik napon történt-e az ember teremtése, az a vallásos hit szempontjából teljesen közömbös. Ami a bibliai teremtéstörténetben valóban fontos, az annak hangsúlyozása, hogy ez a világ nem az emberért teremtetett; a világ önmagáért teremtetett. Az ember ennek a teremtett világnak csupán alkatrésze, akire a világnak ugyan szüksége van, mert hiszen nélküle a világ nem volna „világ“, csak „töredék“, azonban éppen ezért az ember ennek a világnak nem is „központja“, hanem csak a sok között egyik alkotó tényezője. Ki van mérve a hatásköre, s meg vannak határozva képességei: lát, de nem élesebben, mint a sas; hall, de nem jobban, mint a ragadozók; jár, de csak lépésben; okos, de gondolatai a viszony, a tér, az idő és formái közé vannak szorítva.

Az ember nem korlátlan teremtménye Istennek. Isten szempontjából az ember csupán egyik teremtmény a sok közül, kinek helyzete a világegyetemben meg van határozva, és ki van jelölve: az ember soha más nem lehet, mint ember; sorsa sem lehet soha más, mint „emberi sors“. Isten előtt a világegyetem összes lényei mind egyenlők.

Ennek a nagy egyenlőségnek, minden létezés egyenlő fontosságának tudata az élet valódi boldogságának egyik titka.

Isten előtt mindnyájan egyenlők vagyunk. Ha van világrénd, akkor ennek a nagy egyenlőségnek a világrénd létezése a legtermészetesebb megokolása. A teremtett lények csupán helyzetre és működésre nézve különböznek egymástól, de egyiknek a helyzete és munkája föltételezi a másiknak a helyzetét és működését.

A lét annyi, mint bekapcsolódás a nagy világmindenségbe. Az él igazán, aki legerősebben benne van az életnek egyetemes nagy szövevényében. Mi a halál? Az élő kötelékek szétszakadása és megszűnése. Ha hiába lengedez számunkra a szellő, hiába nyílnak a virágok, és hiába